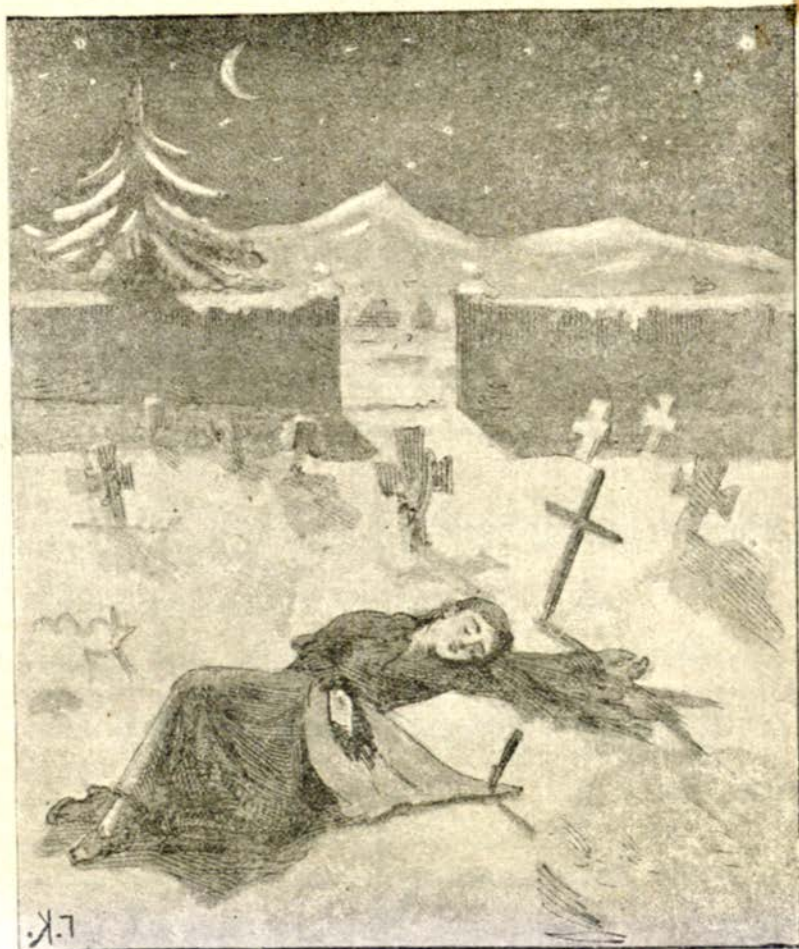

Мѣсечинка блѣдо грѣе,
 А по ридѣтъ нѣщо шава.
 Шава, шава, до катѣ стигнѣ
 Татѣкъ горѣ въ гробищата,
 И съсъ ножѣ въ рѣка се сникнѣ
 Надѣ прѣстѣта на баба Ната.
 Същате се, че туй бѣше,

Дѣца мили, Ангелинка,
 А надѣ нейѣ тѣй трептѣше
 Виторога мѣсечинка.
 Боднѣ ножа тя, но съ него